

תשובות מן
רבונו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

חשיבות ההתמדה

בעולם הבא, שואלים את האדם "קבעת עיתים לתורה?" (שבת לא). ויש להבין, מדוע לא מספיק ללמוד תורה, מה עניין ההדגש של "קבעת"?

הגאון המופלא, הראשון לציון רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל, הסביר: כלל בידנו, כל קבוע כמחצה על מחצה דמי (כתובות טו) לכן אדם שעובד לפרנסתו במשך היום ובערב לומד תורה כמה שעות באופן קבוע, הלימוד הזה נחשב לו כאילו למד חצי יום, למרות שבעצם למד רק שעה או שעתיים. ההסבר הזה, מי שקובע זמן ללימוד תורה מראה שהוא מייחס חשיבות גדולה ללימוד התורה ולכן לא מבטל את חוק לימודו לשום עניין אחר, תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם. בזה הוא מוכיח שעיקר עולמו הוא סביב התורה בבחינת "וסביב המשכן יחנו" (במדבר א, נ) ומה שהולך לעבוד זה רק לצורך פרנסת בני ביתו ותו לא, לכן נותנים לו שכר כאילו למד תורה במשך חצי יום!

ויש להבין, מדוע נתקשה משה רבינו בעשיית המנורה, והרי משה רבינו למד מבואר עולם דברים הרבה יותר מורכבים עוד לפני מתן תורה, כגון מצוות פרה אדומה.

מעשה המנורה

מחדש ה'זרע שמשון, משה רבינו נתקשה במעשה המנורה משום שהיה סבור שעתיד להכנס לארץ ישראל, משום כך לא הבין את הוראות יצירת המנורה. ומבאר. הגמרא (מנחות כט ע"א) מספרת ששלמה המלך עשה עשר מנורות של שבעה קנים בבית המקדש. מטרתו של שלמה המלך במעשה זה הייתה להכניע את שבעים אומות העולם תחת מלכותו וללמד אותן לעזוב את עבודת האלילים ולעבוד את בורא עולם בלבד, כפי שעתיד להיות לעתיד לבוא (צפניה ג, ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה, לקרא כלם בשם ה', לעבדו שכם אחד". אך משה רבינו נצטווה על-ידי הקב"ה לעשות רק מנורה אחת בעלת שבעה קנים כנגד הכנעת שבעה עמים שהיו בארץ ישראל.

משה רבינו נתקשה להבין מדוע נצטווה רק על מנורה אחת, שמשמלת רק על הכנעת שבעת עמי ארץ כנען, ולא על עשר מנורות המרמזות על הכנעת כל שבעים אומות העולם ולהביא את העולם לתיקונו. לכן הראה לו הקב"ה רק מנורה אחת ורמז לו שאיננו עתיד להיכנס לארץ ישראל. ומשה רבינו עשה במדבר מנורה אחת על מנת להתיש את כוח שבעה העמים של ארץ ישראל, ולאחר מכן יהושע ימית את שלושים ואחד המלכים שהיו את הכוח של עמי ארץ כנען, ולכן היו בארץ כנען שלושים ואחד מלכים שזהו בגימטריה המילה "אל" שהכוונה היא לכוח, (המלה "אל" כוונתה כוח, כפי שאמר לבן ליעקב (בראשית לא, כט) "יש לאל ידי לעשות עמכם רע" שהכוונה יש בדי כוח לעשות

המשך בעמוד האחרון

שימו לב

ה'מספר החדש' לתיאום הרצאות

055-67-25-138

כמו כן נותרה כמות מוגבלת של הספר

'מעבר לסגולה'

ניתן לפנות להידברות 073-222-1250

שאלות ותשובות
חכם חנוך הרב יצחק הכהן שלישי

שאלה: אדם שיש לו כסף לקנות מגילה כשרה ומהודרת או תפילין של ר"ת (רבינו תם) מה עדיף לקנות?

תשובה: במגילה הוא יכול לצאת ידי חובה מהשליח ציבור וזה לכתחילה. משא"כ בתפילין אם לא יקנה היכן ישיג להניח כל פעם תפילין דר"ת שהרי לפעמים נמצא במקום שאין שם מי שיביא לו, ולכן תפילין של ר"ת עדיף.

שאלה: האם ספרדי יכול לצאת ידי חובת קריאת מגילה מחזון אשכנזי?

תשובה: בחזו"ע עמ' פ' פסק שיכול לצאת יד"ח. אבל לכתחילה עדיף שישמע ספרדי מספרדי וכן להיפך, מכיון שכך מבין יותר טוב את המילים ויכול לשמוע מילה במילה, משא"כ כששומע מאשכנזי עלול לפעמים ח"ו להפסיד מילה או אות אחת במגילה שאז לא יצא יד"ח (אלא אם משלים מיד מהחומש).

שאלה: במה כדאי יותר להדר במשלוח מנות או במתנות לאביונים?

תשובה: כדאי להדר יותר במתנות לאביונים שאין שמחה לקב"ה כמו לשמח לב עניים יתומים ואלמנות שנאמר להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים. עיין במשנ"ב תרצ"ד א'.

שאלה: שיכור שהתבשם בפורים כהלכה, וגנב לחבירו יין מחמת שכרותו מה דינו?

תשובה: אע"פ שהרמ"א כתב בסי' תרצ"ו שהמנהג שמי שמזיק ביום פורים פטור, יעויין בחזו"ע שכתב שאצלינו אין מנהג כזה, וזה דומה לשאר ימות השנה. וכמו בכל שיכור שפסק מרן בחושן משפט שחייב לשלם. ואדם היודע שעלול להזיק בשכרות, או עלול לגנוב, יזהר שלא ישתה וישתכר כמש"כ בבא"ה בס: תרצ"ה בשם הח"א שאדם שיודע שיעבור על איסור קל עדיף שלא ישתה.

שאלה: אני עובד במאפיית אנג'ל ומספק לחם לאנשי המרכז ורוב עבודתי היא לפנות בוקר ואמרו לי שבפורים יש לי בעיה כיון שאני בלילה בירושלים אבל לפנות בוקר אני נמצא במרכז ששם כבר חל עלי מצוות היום, מה עלי לעשות?

תשובה: זה באמת בעיה, ויש בזה אריכות גדולה בפוסקים בסי' תרפ"ח. ולכן עדיף להימנע מזה דהיינו שיצא אחר עלות השחר מירושלים, או שיחזור לירושלים קודם עלות השחר, ועיין בילקו"י פורים באריכות לענין בן עיר שהלך לכרך וכן להיפך מה דינו.

שאלה: האם מותר לילדים קטנים "להתחפש" בנים לבנות או להיפך?

תשובה: אע"פ שיש מתירים גם לגדולים להתחפש גבר לאשה וכן להיפך עיין רמ"א (סי' תרצ"ו). מכל מקום כבר יצאו רבים נגד מנהג זה וכתבו שהוא פריצות ואין לעשות כן עיין במשנ"ב שם. וכן בחזו"ע עמ' קצ"ט כתב לבטל מנהג זה. והוסיף בחזו"ע שגם לילדים נכון שלא לעשות כן עי"ש.

אך עדיין יש להבין, מדוע דווקא בפרשה זו לא הוזכר שמו של משה רבינו ולא מפרשה אחרת. וביאור העניין, כי אם ניקח את המילה "ספרך" ונחלק אותה לשניים נקבל את המילים 'ספר' כ', ואכן כשנספור עשרים פרשות מתחילת ספר התורה נמצא שהפרשה העשרים היא פרשת תצוה, ולכן לא מוזכר בפרשה זו שמו של משה רבינו.

אך ישנו טעם נוסף לבאר מדוע לא נזכר שמו של משה רבינו בפרשה, והוא כיון שפרשת תצוה נקראת בכל שנה בשבוע שחל בו ז' באדר, יום פטירתו של משה רבינו, לכן שמו לא מופיע בפרשה לרמז שבשבוע זה נסתלק מן העולם.

ה'זרע שמשון' מקשר באופן נפלא את הסיבה ששמו של משה רבינו לא מוזכר בפרשת תצוה עם הקושי שנתקשה משה רבינו ב'עשיית המנורה' למרות שהקב"ה הראהו מנורה של אש, לא הצליח משה רבינו לעשותה עד שציווהו הקב"ה להשליך כיכר זהב לאש והמנורה נעשתה מאליה (רש"י שמות כה, לא. ובשפתי חכמים אות מ).

מעבר לסגולה
חכם חנוך הרב יצחק הכהן שלישי

הקושי במעשה המנורה

שמו של משה רבינו

בפרשה זו ישנו דבר חריג השונה מכל פרשיות התורה. מאז תחילת ספר שמות ועד סוף ספר דברים אין פרשה שלא מוזכר בה שמו של משה רבינו, אך בפרשה זו אפילו פעם אחת לא הוזכר שמו, ודבר פלא הוא. ויש לפרש, כי בחטא העגל רצה הקב"ה למחות את בני ישראל כפי שכתוב (שמות לב, י) "ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם, ואעשה אותך לגוי גדול", ומשה רבינו התחנן לבואר עולם שהוא מעדיף למות ושאיף יהודי לא ייפגע, וכך אמר משה רבינו לקב"ה (שמות לב, לב) "ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת", ולבסוף סלח הקב"ה לבני ישראל. אך מכיון ש'קיללת חכם אפילו על תנאי מתקיימת' (ברכות נו ע"א) וכיון שמשה רבינו אמר שימחו את שמו מהתורה הקדושה הדבר נתקיים בפרשה זו שלא הוזכר בה שמו.

פנינים מהפרשה

"ואתה תצוה" - הצווי שלך

ה"אור החיים" הקדוש מבאר, שהקב"ה שנה מן הדרך הרגילה, ואמר למשה: "ואתה תצוה", במקום: "וידבר ה' אל משה" וכיצא בך, כדי לומר שצווי של משה ולא של הקב"ה. אכן, לא מן הראוי שהקב"ה יבקש מעם ישראל להדליק מאור קטן במשכן, ולכן משה רבנו עצמו צריך לצוות את עם ישראל בדבר זה. "ואתה תצוה" – זה צווי שלך, "ויקחו אליך" – אליך יקחו ולא אלי, כביכול משה מבקש בעצמו את האור מעם ישראל, כדי לכבד את בית ה'. הוא ידע שהקב"ה אינו צריך, אבל מצוה על ישראל שיגשו זאת מצדם.

ומדוע רוצה הקב"ה שיצוה אותם? כיון שפאשר עם ישראל משתתפים בעשיית המנוחה ומתמסרים לכך, הם בעצמם נעשים מוארים באור המנוחה.

אור המנוחה הוא אור חוץ, כלומר: המדליק אותו מתבצר בעצמו ומאיר את חיו, כפי שאומר הפתוח: "וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה" (דברים טו, יח) – בכל מעשיך תשרה ברכה.

הקב"ה אינו זקוק לפתילות, אבל רוצה שמי שישתתף בעשייתו יתבצר בעצמו, ויאיר את חיו. ה' צוה "ויקחו אליך" כדי להיטיב לישראל ולברכה.

ללמד על מדת ההסתפקות

מקור גדול נוסף טמון בצווי זה – הקב"ה רוצה שילמד ממעשיו, ונסתפק במועט.

הוא אומר לנו: בני, התבוננו במעשי ולמדו ממני. אני מקור כל האורות שבעולם, ואף על פי כן, לעצמי אני מסתפק באור קטן – שבע פתילות עם שקמן זית. לכל העולם אני מחלק את האורות הגדולים: את השמש, הירח והכוכבים, אך למשפתי, למקום השקראת שכינתי, אני מסתפק במעט שקמן זית.

בבחינת מה שאמרו רבותינו (תענית כד ע"ב): "כל העולם כלו זון בשביל חנינא בני, וחנינא בני דיו קבב חרובים מערב שבת לערב שבת". העולם כלו אינו יכול לקבל לחם, חלב, חמאה וקשר ללא זכותו של רבי חנינא בן דוסא, אך הוא לעצמו מסתפק בקב [באקלף ומאיתים גרם!] של חרובים בלבד למשך כל השבוע.

הנהיגה זו של ה' יתברך נכחת גם בצווי עשיית המשכן –

הן לא יתכן שהוא יתברך, המשלם בתכלית השלמות, יזדקק למעט קרשים וליריעות עזים! כולל הנה להוריד את המשכן מוכן ומשלם מן השמים, עשוי פלו מאבנים טובות ומרגליות, "מקדש ה' כוננו ידיו".

ואף על פי כן לא עשה זאת, אלא הסתפק בעצים ובאבנים, כדי להורות לדורות את מדת ההסתפקות במועט.

דרך הנהיגה זו צריך כל אחד ואחד לאמץ לעצמו. עלינו להעניק לסוככים אותנו בשפע ובהרבה, ואלו עבור עצמנו להסתפק במועט. להיות בעלי חסד ונתנה, ובזכות זו לזכות להיות כלי הראוי להשקראת השכינה, שהרי התכלית הפנימית והמהות הרוחנית הסמוכה במשכן, היא, "ושכנתי בתוכם" – בתוך כל אחד ואחד מישראל, בתנאי שהפך את עצמו לכלי קבול ראוי להשקראת השכינה.

(הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א – משכני אחריו).

כתוצאה מתאונה או אסון ואנשים שראיתם נחלשת והרופאים צופים להם עיוורון בעוד כמה חודשים ספורים לכן הם מלמדים אותם כיצד להסתגל לחיות כעיוורים, מדריכים אותם כיצד להשתמש בכלי הנחיה, מלמדים אותם את כתב העיוורים הנקרא "כתב ברייל" ועוד.

ר' דניאל, יגש אל אחד מהבחורים ושוחח עמו על הרגשותיו. הוא ענה לו תשובה שזעזעה אותו עד עמקי נשמתו אשר הסבירה היטב את הלך רוחו של אותו נער: "אני מרגיש כאדם שמצמידים לו אקדח ברקתו והוא ממתין בכל רגע שיירו בו. איני יודע מתי יכבו את אור עיניי. אני חושש שבכל רגע ילחצו על ההדק..." השיב הילד בצער כשדמעות נצנצו בזוויות עיניו המפוחדות. גם המחבר בכה יחד איתו כי חש בכאבו.

בפעם הבאה שנברך את ברכת "פוקח עיוורים" אולי נברך בכוונה גדולה יותר ולא כלאחר יד. אמרו בעלי רשומות "עשיר", ראשי תיבות: עיניים, שיניים, ידיים, רגליים. כי אדם בריא הוא האדם הכי עשיר בעולם!!! כי בריאות אי אפשר לקנות בעד כל הון שבעולם! כמה בן אדם עיוור היה מוכן לשלם כדי לראות?! כמה כסף היה מוכן לתת נכה כדי שיוכל ללכת על רגליו?!

לאשת החיל

עד דלא ידע

חג פורים הינו חג שמח במיוחד, חג קדוש, שניתן להשיג בו מתנות רבות ויקרות מהשם יתברך. שמחת הפורים, שונה מהשמחה בשאר מועדי השנה. אחת ממצוות הפורים היא, לקיים משתה ושמחה, בשונה משאר החגים.

בפורים, ישנו עניין של שתיית יין "עד דלא ידע", מפרשים במקום, עד שלא יבחין בין "אור המן" ל"ברור מרדכי" – דבר שלכאורה אין לו שייכות לקדושה (ברור לכל הנשים הצדקניות, ששתיית יין בצורה מוגזמת, לא יאה לבת של מלך, אלא מצוות גברים היא).

מובן לעין כל, כי ישנו בחג המשונה הזה, עניין מיוחד, שלא קיים בשאר המועדים.

בנס פורים, השתנו כל סדרי בראשית, כלל ישראל חטאו, עד כדי שנחתמה עליהם גזירת שמד "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים" (מגילת אסתר ג, יג). בכל זאת, הקב"ה הציל אותנו בדרך פלא מיד הרשעים.

הנס של פורים, היה ללא השתתפות מצד בני ישראל, השם פעל לבדו, והציל אותנו בידיו הרחומות והאוהבות. אך ישנו תנאי, בכדי שהקב"ה יפעל בעצמו – יש להזיז את האדם הצידה.

צריך להשקותו יין, עד שלא ידע מימנו ושמאלו, כשהאדם בשכרות, הקב"ה פועל את הנס.

כל עוד האדם פיקח וחושב, שהוא יכול לעשות, שהמושכות בידיו, הקב"ה כביכול אומר "אני לא יכול לעבוד, אני אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת".

רק בשעה שהאדם שיכור, והוא יודע שלא יכול לעשות מאומה בעצמו – רק אז הוא יכול להרגיש שמחה עמוקה, על כך שיש אחר שעושה עבורו את כל המלאכה.

זהו העניין המיוחד של פורים, שנשתנו בו סדרי בראשית. (מלוקט מתוך שיחותיו של הרב שמשון דוד פינקוס זצ"ל, פורים).

מוטב גדול נלמד לחיינו ולשגרת היומיום – רק ברגע שנשליך על הקב"ה את כל הדאגות שלנו, הוא יפעל. ברגע שנדאג, נברר ונעשה, בכל עניין, כל כך הרבה השתדלות, נחשוב שאנחנו מחליטים ונכעס שלא הולך כמו שצריך. אז הקב"ה כביכול יוצא מהתמונה ואינו יכול לעזור.

"השלך על השם ייחבך והוא יכלכלך" (תהילים נה, כג) – בפסוק נאמר, דווקא משליכים ולא מניחים.

כי כשאדם משליך, הוא עוזב לגמרי את החפץ מהיד שלו, לעומת זאת, כשמניח, ידו עדיין על אותו חפץ עד שמניח. כמו כן, ההשלכה היא רגעית, פתאומית, משליכים וזהו. כשמניחים לאט, יש זמן לחשוב ולהתחרט.

לכולנו, ישנם הרבה עניינים בחיים, שדורשים החלטות או בחירות. בכל רגע יש תמיד למה לדאוג ומה לבדוק.

ברגע שנלמד להשליך, כביכול להשתכר (בלי יין), לאבד את השכל שאומר לך שאת קובעת ומחליטה ושאת לא תעשי אז כלום לא יזוז – להשליך לגמרי את הבעיה ולהגיד להשם "אתה תעשה הכול! אני לא יודעת כלום, אני לא מחליטה ולא יכולה בעצמי שום דבר".

באותם רגעים, שהאישה באמת משחררת במחשבה, הקב"ה נכנס לתמונה – עכשיו הוא יכול לסדר לך את העניינים.

אך בשעה שהגאווה נכנסת לתמונה, שאת חושבת שאת עושה ומחליטה – הקב"ה נותן לנו להסתדר בעצמנו, ובאמת שלא כדאי לנו.

בחג בפורים, לאחר מצוות מתנות לאביונים, משלוחי מנות, קריאת המגילה ומשתה השמחה – באנה נהרגש באמירת "מה שאלתך וינתן לך" (מגילת אסתר, ה) – ונבקש מאבא שלנו את כל הבקשות האישיות, זהו עת רצון אמיתי.

בזמן שמחה, ניתן להשיג את המתנות הגדולות ביותר, רוח הקודש שרתה על דוד המלך כששמח, כמו שנאמר "כנגן המנגן ותהי עליו יד השם" (מלכים ב'). מחג הפורים הקדוש נשאב את השמחה לכל ימות השנה, ניקח את היכולת להשליך ולא להזיק חזק את הבעיות. להאמין ולתת להשם לעשות את העבודה שלו. לנהל לנו את החיים בצורה המתוקה והאוהבת ביותר שיש!

פריס nne!

לרכישת הספר "תוכן רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 058-3266571

סיפור לשבת

פוקח עיוורים

בספר "אור דניאל", הביא המחבר, הרה"ג דניאל אוחיון שליט"א, מעשה הממחיש עד כמה אנו צריכים להודות לקב"ה על כך שפוקח את עינינו בכל בוקר מחדש: המחבר סיפר שהוא ביקר ב"בית חינוך לעיוורי". מנהל המקום סיפר שציבור העיוורים מחולק לשלוש קבוצות: עיוורים מלידה, עיוורים

יבִיעֵ אֶזְמֵר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

המשך מאמר הרב אליהו עמר שליט"א

משה רבינו מעשה המנורה, כך נעלם שמו מפרשת תצוה, לרמז על פטירתו שאיננו עתיד להיכנס לארץ וזה מה שגרם הדבר לקושי בהבנת שלושת הציוויים הנ"ל.

לכם נזק) וכשיבנה שלמה המלך את בית המקדש יכניע תחתיו את כל שבעים אומות העולם.

לאור זאת מבאר ה'זרע שמשון' את השאלה בפתחת המאמר, מדוע לא מוזכר שמו של משה רבינו בפרשת תצוה, משום שכשם שנעלם מהבנת

"למהדרין"
נשרת הלכה למעשה
מאת הרב נשי עמר שליט"א

קוקה קולה ערבית מותר או אסור ?

רבים שואלים מה נשתנה קוקה קולה ישראלית עם הכשר הרב לנדא שמותרת לשתייה ואילו הקוקה קולה הערבית המצויה לצערי כיום אף בישיבות אסורה בשתייה.

א. לא מדובר בתמצית אחידה אלא בהחלט יכול להיות שינוי בדברים מסוימים וזה בעיקר נתון לפי החלטות ואישורי המדינה בכל מקום ואינני רוצה יותר מידי להכנס לעומק הדברים ודי למבין..

ב. יש שרצו לומר לדוגמה על קוקה קולה מתוצרת פלשתינית" שאין בזה בעיה אחת הסיבות משום שגם אם נאמר שיש שם את החומר הנקרא "גליצרין" שיכול להיות מופק מן החי כדוגמת חזיר הרי הערבים לא אוכלים חזיר ויותר מזה יש להם על המוצרים שלהם אישור הנקרא "חלל" זאת אומרת שבמוצר הזה אין חשש של שומן חזיר. ממילא בתוצרת שלהם לא צריך לחשוש לגליצרין בעייתי, וכאן אני שואל שאלה פשוטה הרי "גליצרין" לא חייב להיות משומן חזיר הוא יכול להיות מופק גם מחלב של יהודי זה איסור כרת ולעריב אין שום בעיה לאוכלו א"כ מי ערב לך מה נכנס לשם, בפרט מי יכול להתחייב בודאות שלא נכנס לשם גליצרין עם שומן חזיר.

ג. התמצית שעליה מדברים בלי סוף מגיעה פעמים גם במכלים שלקחו איתם דברים לא כשרים מה שבפועל גורם במציאות בשטח לכשרות המהודרת כאן בארץ להכשיר בפועל את הכלים וכו' של החברה וזה בלי כל קשר לפסח אלא לכל ימות השנה. א"כ לפני שאנו דנים על רכיבי המשקה בא נבדוק היכן זה עובר באיזה כלים ואז נתחיל לדון חם קר כן בולע לא בולע, שומני לא שומני, אבל אז כולם יסכימו שמדובר במשקה עם שאלות ולא חלק לגמרי ודאי לא למי שמגדיר את עצמו מהדר בכשרות.

ד. ישנה תפיסה שהתמצית מיוצרת דווקא במקום מסוים ושם זה כשר וממילא הכל כשר, ממש לא מיצרים את התמצית במקומות נוספים ואי אפשר לדעת מה נכנס לשם ובעיקר מה לא נכנס לשם.

ה. רק בחודש האחרון הרבנות הראשית פירסמה לציבור על קוקה קולה בפולין שקיבלה כשרות מגוף מסוים ועליה הכיתוב "כשר לפסח" מה שבפועל התברר כלא כשר לפסח אחת הסיבות זה הקרמל שיכול להיות מיוצר גם מדגנים. לצערי גם לאחר בירור בנוגע לכשרות של קוקה קולה פולין מתברר שגם שם הכשרות ניתנה על סמך ולא על סמך פיקוח צמוד של משגיח. זה כבר נקודה למחשבה מדוע יש שינוי בין מקומות היצור כנראה שלא כל התמציות שוות. ואם הם כן פני הדברים זה אומר דרשני לגבי כל קוקה קולה בכל מקום בעולם ללא כשרות מהודרת.

בעבר פורסם ע"י נציג גוף כשרות מסוים כי בפקיסטאן, שם רכש יבואן מקומי את התמציות, אך הוא בחר לערבב אותן עם חומרים שונים שאין עליהם פיקוח.

עוד הוסיף הנציג כי מעבר לסוגיית הכשרות עולה חשד כבד שמדובר בזיוף שכן אם אכן מדובר בזכין שקיבל אישור למכור את המשקאות מהכפר הרי שהוא אמור היה למכור את המשקה אך ורק בתחומי הרשות הפלשתינית, והעובדה שהוא מוכר אותו גם מעבר ליהודה ושומרון מצריכה חקירה של חברת קוקה קולה עצמה, אם אין מדובר בחריגה מההיתר שניתן לזכין או שמא מדובר בזיוף של המשקה.

ו. ביום רביעי יא' בטבת תשע"ט זכיתי להגיע לביתו של הגאון הרב לנדא זצ"ל רב ואב"ד בני ברק ולשמוע מכלי ראשון על סוגיית הקוקה קולה, ומסקנת הדברים של הרב כפי שהוא פרסם זאת לרבים לפני כמה חודשים תחת המילים "להסיר מכשול" שיש להיזהר מלרכוש פחיות ובקבוקים מתוצרת אירופה והרשות הפלסטינית וכלשונו "המשקה צריך השגחה והכשר".

זכר למחצית השקל ומתנות לאביונים

אם ברצונכם לקיים את מצוות מחצית השקל ומתנות לאביונים בהידור עשו אותה עם עמלי תורה עניים 100 אברכים שלומדים בכולל יום שלם וכן למשפחות נזקקות ותרוםתכם תמסר להם ע"י הרב יגאל כהן שליט"א

ביום פורים

ועל ידי זה תקיימו את המצווה בהידור ותזכו לכל הברכות כאמור:

"אם אתה נחנה את לי" את לי" את לי" את לי"

לפרטים חייגו: **03-8000770**

צדקה וחסד

עוזרים למשפחות נזקקות

נושים הוראת קבע של 50 ש"ח לחודש למשך שנה ומקבלים את הספר "בחסדך בטחתי" של הרב יגאל כהן עם הקדשה אישית מהרב.

טל': **03-8000770**

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים